

Sygn. akt II Cz 585/14

POSTANOWIENIE

K., dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras

SSO Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi wierzyciela (...) spółka z o.o. w K.

przy udziale dłużnika (...) spółka z o.o. w P.

w sprawie egzekucyjnej Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim Km 192/05

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w K.

z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt VI Co 1829/13

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 585/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 marca 2014r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim VI Zamiejscowy Wydział Cywilny w K. oddalił skargę wierzyciela na zaniechanie przez komornika czynności przez niedokonanie zajęcia nieruchomości dłużnika na podstawie tytułu zabezpieczającego w sprawie Km 192/05. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy stwierdził, że Komornika sądowy skutecznie i w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie zabezpieczające, czego efektem było zrealizowanie żądania uprawnionego i zabezpieczenie majątku ruchomego dłużnika, który w pełni pokrył wierzytelność wynikającą z tytułu zabezpieczenia tj. nakazu zapłaty.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego wniósł wierzyciel (...) spółka z o.o. w K., zarzucając naruszenie art. 747 k.p.c. poprzez niedokonanie zabezpieczenia na nieruchomości dłużnika oraz art. 13 §2 w zw. z art. 199 §1 k.p.c. przez niewydanie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania zabezpieczającego z nieruchomości dłużnika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie wierzyciela jest bezzasadne, lecz biorąc pod uwagę z urzędu naruszenie prawa procesowego należało zmienić zaskarżone postanowienie i orzec o odrzuceniu skargi.

Skarga na zaniechanie przysługuje, gdy komornik nie podejmuje czynności we właściwym we właściwym postępowaniu egzekucyjnym, pomimo że zobowiązuje go – jako organ egzekucyjny – do tego przepis ustawy, bądź też pomimo nałożenia na niego takiego obowiązku przez sąd działający jako organ egzekucyjny. Skarga dopuszczalna jest wtedy, gdy komornik nie dokonał czynności do zabezpieczenia praw stron lub osób trzecich (S. Cieślak, [w:] J.Jankowski (red.), KPC, Tom II, Komentarz do art.767, Warszawa 2013 oraz tamże J. Korzonek, Postępowanie egzekucyjne, t.1, s. 354).

Przykładami sytuacji procesowych, w których niewykonanie obowiązków przez komornika może być podstawą skutecznej skargi na zaniechanie dokonania czynności są m.in. wymienione w art. 805, art. 855 §1 art. 763 czy też w art. 945 §1 k.p.c. Do zaniechania żadnej z tych czynności w rozpoznawanej sprawie nie doszło.

Tymczasem skarżący w niniejszej sprawie zaniechania komornika upatruje w sposobie wykonania wniosku pierwotnego wierzyciela z dnia 3.02.2015r. o zabezpieczenie roszczenia pieniężnego podważając dokonane przez komornika w dniu 16.02.2005r. zajęcie majątku dłużnika, które zostało skierowane do jego ruchomości. Skarga zatem w istocie stanowi polemikę obecnego wierzyciela z dokonaną przez komornik czynnością, której zakres podlegał kontroli w ramach skargi, jaką mogła wnieść w tej sprawie strona tego postępowania lub inna osoba, w terminie wynikającym z art. 767 §4 k.p.c.. Nie ma racji skarżący kwestionując powyższą czynność, że bieg terminu termin do jej wniesienia wynika z daty uzyskanej przez niego informacji o treści tej czynności, lecz z zawiadomienia komornika z dnia 7.03.2005r. o wszczęciu postępowania egzekucyjnego doręczonego temu wierzycielowi, który złożył ten wniosek.

Mając powyższe na względzie, skoro nie zachodzi zaniechanie dokonania czynności przez komornika a ponadto upłynął dla wierzyciela termin ustawowy do zaskarżenia czynności komornika z dnia 3.02.2005r., skarga jako niedopuszczalna podlegała z mocy art. 767³ k.p.c. odrzuceniu.

Mając powyższe na względzie zażalenie wierzyciel należało uznać za bezzasadne, lecz skoro skarga podlegała odrzuceniu należało z mocy art. 386 §3 oraz w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 §2 k.p.c. uchylić zaskarżone postanowienie i orzec jak w sentencji.